

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 29 kwietnia 2025 r.

DIH-2.707.3.2025.PS

DECYZJA DIH-2 Nr 9.2025

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) dalej: „kpa”, art. 9ca ust. 1, art. 35a pkt 11, art. 35c ust. 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2024 r., poz. 1209, poz.1940, poz. 1946 oraz z 2025 r. poz. 303) dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2025 r. poz.229) - dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po rozpatrzeniu odwołania wniesionego przez Gminną Spółdzielnię „Samopomoc Chłopska” w Zagórowie (dalej zwana: „przedsiębiorca” lub „strona”) od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 21 lutego 2025 r. (sygnatura: D/KO.NR.8361.98.2024), wymierzającej Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w wysokości, o której mowa w art. 35c ust. 1, tj. w kwocie 5 000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100), z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 1 i 3 ustawy **postanawia utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

W dniu 28 sierpnia 2024 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (dalej jako: „Wielkopolski WIIH”, „organ pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia nr D/KO.NR.8361.98.2024 z 28 sierpnia 2024 r., przeprowadzili kontrolę na stacji paliw należącej do ww. przedsiębiorcy. Zgodnie z upoważnieniem, zakres przedmiotowy kontroli obejmował m.in. kontrolę sposobu oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów, wskazującego na rodzaj wydawanego paliwa. Kontrola odbywała się w obecności Wiceprezesa i Prezesa Zarządu, który posiadał upoważnienie do reprezentacji kontrolowanego (upoważnienie z 2 września 2024 r.). Inspektorzy wręczyli upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz zapoznali stronę z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego.

W dniu kontroli na stacji paliw były w sprzedaży następujące rodzaje paliw, tj. benzyna bezołowiowa Pb 95 - E10 (stanowisko 1 i 2 - dystrybutor wyposażony w 2 pistolety wydawcze) oraz olej napędowy ON Diesel - B7 (stanowisko 3 i 4 - dystrybutor - wyposażony w 2 pistolety wydawcze). Wszystkie dystrybutory były sprawne i czynne w czasie kontroli. Inspektorzy stwierdzili, brak oznakowania zgodnego ze wzorem określonym w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z 31 sierpnia 2021 r. w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania pojazdu samochodowego takim paliwem (Dz. U. z 2021 r. poz. 1738) - dalej jako „rozporządzenie w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego” na 4 pistoletach wydawczych (dwa pistolety wydawcze dla oleju napędowego i dwa pistolety wydawcze dla benzyny bezołowiowej Pb 95 E10). Ustalenia te udokumentowano w protokole

kontroli D/KO.NR.8361.98.2024 z 3 września 2024 r., do którego dołączono dokumentację zdjęciową stwierdzonych nieprawidłowości.

W treści protokołu kontroli, zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, pouczone przedsiębiorcę o możliwości wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesienia ich na piśmie do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. Przedsiębiorca nie skorzystał z tych uprawnień.

Pismem z 21 stycznia 2025 r. zawiadomiono stronę o wszczęciu przez Wielkopolskiego WIIH postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 1 i 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczone ją o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m. in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Strona odebrała pismo 3 lutego 2025 r. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i pismem z 7 lutego 2025 r. wniosła swoje stanowisko. W piśmie strona wniosła o odstąpienie od ukarania karą pieniężną gdyż kara ta mocno obciąża budżet firmy. Ponadto wskazała, że uchybienie zostało usunięte niezwłocznie w toku kontroli.

Decyzją Wielkopolskiego WIIH z 21 lutego br. wymierzono przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 5 000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 1 i 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Pismem z 17 marca br. strona złożyła odwołanie od ww. decyzji i zaskarżyła powyższą decyzję w całości - zarzucając jej:

- 1) naruszenie przepisu art. 189 f § 1 pkt 1 kpa poprzez jego błędną wykładnię, i w konsekwencji niezastosowanie polegające na uznaniu, że waga naruszenia, którego dopuścił się skarżący nie jest znikoma i skarżący nie zaprzestał naruszenia prawa,
- 2) naruszenie art. 189 f § 1 pkt 2 i 3 kpa poprzez jego błędną wykładnię i w konsekwencji niezastosowanie polegające na uznaniu, że strona nie usunęła skutków naruszenia prawa.

Na tej podstawie strona wniosła o uchylenie w całości decyzji i w tym zakresie orzeczenie co do istoty sprawy poprzez odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej na stronę i udzielenie pouczenia na podstawie art. 189 f § 1 pkt 1 kpa, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i w tym zakresie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi I instancji.

Strona przyznała, że 28 sierpnia 2024 r. dwa pistolety wydawcze benzyny Pb 95 - E10 i dwa pistolety wydawcze oleju napędowego ON Diesel - B7 nie były oznakowane informacjami określającymi rodzaj wydawanego paliwa. Dnia 3 września 2024 r. stwierdzono, że brakujące oznakowanie na pistoletach wydawczych zostało usunięte. Sytuacja miała miejsce w okresie nasilonych plac polowych. Na stacji paliw kupuje paliwo wielu rolników i na skutek dużego ruchu doszło do odklejania się oznakowania na pistoletach wydawczych. Zdaniem strony dystrybutorzy były oznakowane prawidłowo, w sposób uniemożliwiający pomyłkę przy tankowaniu, konsument był poinformowany o rodzaju wydawanego paliwa i nie wystąpiło ryzyko powstania szkody, co potwierdza fakt, że nie zgłoszono żadnych roszczeń z tego tytułu. Pomimo incydentalnego braku tego oznakowania i zaprzestaniu naruszenia prawa oraz nie wystąpieniu żadnych szkód związanych z tym naruszeniem, organ nie odstąpił od naliczenia kary. Brak oznakowania pistoletów wydawczych został usunięty już w dniu kontroli. Strona wskazała, że nigdy wcześniej taka sytuacja nie miała miejsca i dokłada wszelkich starań, aby się taka sytuacja nie powtórzyła w przyszłości. Zdaniem strony naruszenie prawa nie wywołało negatywnych następstw dla wartości podlegających ochronie wskutek czego waga naruszenia prawa jest znikoma, a więc spełnione zostały przesłanki z art. 189 f § 1 pkt 1 kpa. do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu. Organ przed wydaniem decyzji nie poczynił żadnych ustaleń na okoliczność, czy naruszenie prawa w postaci braku oznakowania pistoletów wydawczych wywołało jakieś następstwa dla wartości chronionych prawem, czy zgłoszone zostały jakieś szkody z tego tytułu. Strona jest zdania, że wymierzona kara jest rażąco nieproporcjonalna

do wagi naruszenia, biorąc pod uwagę całokształt okoliczności danego przypadku w tym skalę naruszeń jak i znikomość wagi naruszenia. Zwraca uwagę, że do zaprzestania naruszenia prawa doszło przed wydaniem zaskarżonej decyzji. Zostały więc spełnione przesłanki do odstąpienia od wymierzenia kary i poprzestania na pouczeniu.

Pismem z 25 marca br. Wielkopolski WIH przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes Urzędu”, „organ drugiej instancji”) odwołanie złożone przez przedsiębiorcę, wraz z aktami sprawy.

Pismem z 27 marca br. Prezes Urzędu, zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona odebrała pismo 3 kwietnia br. i nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych oraz stacjach zakładowych są obowiązani do oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego. Jednocześnie ust. 3 tego przepisu wskazuje, że informacje, o których mowa w ust. 1, umieszcza się w widocznym i dostępnym miejscu. Cytowany przepis nie pozostawia wątpliwości, co do obowiązków nałożonych na przedsiębiorców, a dotyczących oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego.

W przypadku niedopełnienia tych obowiązków zastosowanie znajduje przepis art. 35a pkt 11 ww. ustawy. Stanowi on, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 9ca ust. 1-3. Z kolei o wysokości wymierzanej kary rozstrzyga przepis art. 35c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wskazując, że jej wysokość w przypadku określonym w art. 35a pkt 11 wynosi 5000,00 zł.

Dodatkowo należy wyjaśnić, iż rozporządzenie w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego określa szczegółowy sposób oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów, wskazujący na rodzaj wydawanego paliwa ciekłego. Rozporządzenie to zostało opublikowane 31 sierpnia 2021 r. i weszło w życie 1 stycznia 2022 r., a więc przedsiębiorca miał ponad dwa lata na zapoznanie się z przepisami.

Rozporządzenie w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego przewiduje określony sposób oznakowania, który ma obowiązywać na terenie całego kraju i ma na celu wprowadzenie do polskiego porządku prawnego jednolitych zasad dotyczących sposobu oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów wskazujący na rodzaj wydawanego

paliwa ciekłego oraz formułowania i udostępniania informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego. Przed wejściem w życie ww. przepisów podmioty zajmujące się wprowadzaniem do obrotu paliw ciekłych na stacji paliw w Polsce oznaczały dystrybutory paliw ciekłych oraz pistolety wydawcze w sposób przez siebie przyjęty. Zawarte w tym rozporządzeniu rozwiązania są zgodne z zasadami oznakowania stosowanymi w Unii Europejskiej. Ponadto, państwa członkowskie Unii Europejskiej są zobowiązane do zastosowania w zakresie oznakowania miejsc tankowania pojazdów samochodowych paliwem ciekłym oraz rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego normy PN-EN 16942:2016 -11 Paliwa -- Identyfikacja zgodności pojazdu -- Graficzna forma informacji dla konsumenta. Zastosowanie w przedmiotowym rozporządzeniu rozwiązań przewidzianych w normie PN-EN 16942:2016-11 dostosowuje oznakowanie stosowane w Polsce do oznakowania stosowanego na terenie całej Unii Europejskiej.

Podsumowując, należy stwierdzić, że z powołanych wyżej przepisów, wynika, iż przedsiębiorcy są obowiązani do oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określony w rozporządzeniu w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego, określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego. Jeżeli obowiązku tego nie dopełniają, podlegają karze pieniężnej, której wysokość wynosi 5 000,00 zł.

Należy stwierdzić, iż sankcja wskazana w art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest administracyjną karą pieniężną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego, czyli jest wymierzana na skutek zaistnienia stanu niezgodnego z prawem.

Prezes Urzędu wskazuje, że z materiału dowodowego rozpatrywanej sprawy wynika, że zaistniał stan niezgodny z przepisem art. 9ca ust. 1 i 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw czego strona nie podważała. Jednocześnie niewątpliwym jest, że w ustalonym stanie faktycznym ziściła się przesłanka zastosowania sankcji z art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Niedopełnienie powyższego obowiązku skutkuje nałożeniem kary pieniężnej w wysokości 5 000,00 zł. Inaczej, jeżeli przedsiębiorcy obowiązku tego nie dopełniają, podlegają karze pieniężnej, której wysokość wynosi 5 000,00 zł. Wysokość kary wynika wprost z dyspozycji art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i nie podlega miarkowaniu (np. zmniejszeniu) według uznania organu, czy to pierwszej, czy też drugiej instancji. Zarówno Wielkopolski WIH, jak i Prezes Urzędu, prowadząc niniejsze postępowanie są związani treścią cytowanych powyżej przepisów.

Odnosząc się do stanowiska przedsiębiorcy wyrażonego w odwołaniu, iż stwierdzone nieprawidłowości zostały niezwłocznie usunięte, Prezes Urzędu zwraca uwagę na fakt, że wskazywany już powyżej art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw stanowi, iż przedsiębiorcy są obowiązani do oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego. Odpowiedzialność administracyjna ma charakter obiektywny i przesłanką jej przyjęcia jest sam fakt stwierdzenia naruszeń prawa. Zatem samo stwierdzenie, udowodnienie faktu niedopełnienia przez stronę obowiązku wynikającego z przepisu, jest przesłanką wystarczającą do nałożenia stosownej kary. Nie mają przy tym znaczenia przyczyny stwierdzonych nieprawidłowości, czy też niezwłoczne usunięcie nieprawidłowości po ich ujawnieniu przez kontrolujących. Samo udowodnienie, że dystrybutor i pistolety wydawcze nie miały wymaganych, zgodnie z art. 9ca ust. 1 i 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, oznaczeń zgodnych ze wzorem określonym w rozporządzeniu, powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną, a jej wysokość jest ściśle określona.

Należy zauważyć, że Prezes Urzędu opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli D/KO.NR.8361.98.2024 z 3 września 2024 r. Niniejszy protokół należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 kpa, który korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15). Z treści protokołu kontroli i dokumentacji

fotograficznej jednoznacznie wynika, iż na kontrolowanej stacji paliw stwierdzono brak oznakowania na pistoletach wydawczych (dwa pistolety wydawcze dla oleju napędowego i dwa pistolety wydawcze dla benzyny bezołowiowej Pb 95 E10). Prezes Urzędu zauważył, że dystrybutory były prawidłowo oznaczone. Mając powyższe na uwadze bezspeczne jest, iż w przedmiotowej sprawie istniały przesłanki do wymierzenia stronie kary pieniężnej.

Niezależnie od powyższego, wypada dodać, iż strona, do momentu złożenia odwołania nie kwestionowała ustaleń kontroli, choć miała taką możliwość. W treści protokołu kontroli przedsiębiorcę pouczone, iż zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, ma możliwości wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesienia ich na piśmie do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa i nie wniosła zastrzeżeń do protokołu kontroli. Następnie w piśmie z 21 stycznia br. zawiadomiono stronę o wszczęciu przez Wielkopolski WIIH postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9ca ust. 1 i 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczone ją o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i w piśmie z 7 lutego br. przedstawiła swoje stanowisko wnosząc o odstąpienie od ukarania karą pieniężną.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie strony, przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189 f § 1 kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Z treści przepisu art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że wymagania jakościowe dla paliw ciekłych wprowadzono ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, w tym ciągnikach rolniczych, maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających. Z kolei określenie szczegółowego sposobu oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów, a także sposobu formułowania i udostępniania informacji, umotywowano koniecznością udzielania użytkownikom pojazdów samochodowych informacji na temat paliwa ciekłego dostępnego na stacji paliwowej lub stacji zakładowej oraz kompatybilności pojazdu samochodowego z infrastrukturą do tankowania, o czym stanowi art. 9ca ust. 4 ww. ustawy. Użytkownik pojazdu powinien uzyskać jednoznaczną i niebudzącą wątpliwości informację o paliwie dostępnym na danej stacji paliw w celu zminimalizowania ryzyka uszkodzenia pojazdu, w sytuacji zatankowania niewłaściwego paliwa. W związku z powyższym dobrem chronionym normą zawartą w art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest prawo konsumenta, do rzetelnej informacji o rodzaju paliwa jaki będzie tankował. Z materiału dowodowego wynika, że strona nie realizowała ciążącego na niej obowiązku na wszystkich pistoletach wydawczych. Trudno więc zgodzić się ze stroną, że brak oznakowania wynikał ze wzmożonej eksploatacji. Prezes UOKiK wyjaśnia, że rozporządzenie w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego, weszło w życie w dniu 1 stycznia 2022 r. Strona dnia 28 sierpnia 2024 r. nie realizowała obowiązku oznakowania pistoletów wydawczych (dwa pistolety wydawcze dla oleju napędowego ON Diesel - B7 i dwa pistolety wydawcze dla benzyny bezołowiowej Pb 95 E10). Art. 9ca ust. 1 ustawy stanowi obowiązek dla przedsiębiorcy. W przypadku niedopełnienia tego obowiązku, nie można mówić zatem,

o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Odnosząc się do zarzutu strony, że organ nie dokonał ustaleń na okoliczność, czy naruszenie prawa w postaci braku oznakowania pistoletów wydawczych wywołało jakieś następstwa dla wartości chronionych prawem i czy zgłoszone zostały jakieś szkody z tego tytułu, należy wyjaśnić, że ustawodawca nie zobowiązał organu kontrolnego do dokonywania ustaleń w tym zakresie, gdyż jak wspomniano art. 9ca ww. ustawy stanowi, obowiązek dla przedsiębiorcy, a nie przywilej, co oznacza, że samo naruszenie obowiązku obliuguje organ do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, która została ściśle określona. Dodatkowo wypada zauważyć, iż strona wprawdzie zaprzestała naruszenia prawa, tj. przedsiębiorca oznaczył prawidłowymi identyfikatorami pistolety wydawcze, ale czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Wielkopolski WIIH. Przepis art. 189 f § 1 pkt 1 kpa stanowi, że organ w drodze decyzji odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu jeżeli łącznie ziszczą się wskazane w nim przesłanki, tj.: waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Jak wykazano nie zostały one spełnione łącznie.

Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na stronę za to samo zachowanie tj. nieoznaczenie pistoletów wydawczych oleju napędowego i benzyny bezołowiowej, nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna lub że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw niewypełnienie obowiązku oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego skutkuje nałożeniem administracyjnej kary pieniężnej, a organem do tego upoważnionym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w tym przypadku z uwagi na miejsce wykonywania działalności gospodarczej do nałożenia kary był uprawniony wyłącznie Wielkopolski WIIH.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189 f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeanalizował również możliwość zastosowania art. 189 f § 2 kpa. W przypadku decyzji związanych, gdzie w przepisach prawa wskazany jest termin wykonania konkretnego obowiązku, usunięcie naruszenia prawa po wskazanym w ustawie terminie nie może być kwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa, o którym mowa w art. 189 f § 2 kpa. Na podstawie art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, strona była zobowiązana do oznaczania dystrybutorów i pistoletów wydawczych i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła nie oznaczając pistoletów wydawczych (dwóch pistoletów wydawczych dla oleju napędowego ON Diesel - B7 i dwóch pistoletów wydawczych dla benzyny bezołowiowej Pb 95 E10). Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie rozpoczęcia wprowadzania paliwa ciekłego do obrotu. W związku z powyższym pomimo iż strona zaprzestała naruszenia prawa nie jest możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa poprzez następcze oznakowanie pistoletów wydawczych. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Kontrolowany nie dopełnił bowiem obowiązków nałożonych na niego w art. 9ca ust. 1 ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W konsekwencji przepis art. 189 f § 2 kpa, nie ma zastosowania w niniejszym postępowaniu. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podziela w pełni pogląd Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wyrażony w innej sprawie z zakresu przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania

i kontrolowania jakości paliw dotyczącej przestrzegania obowiązku informacyjnego zawartego w art. 9 ca ww. ustawy. Wyrok ten dotyczy umieszczania informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego na terenie placówki handlowej przez przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w tym zakresie, niemniej jednak zasada informacji konsumenta jest tożsama. Wyrok: V SA/Wa 2156/24 z 11 grudnia 2024 r.: „Zgodnie z art. 189 f § 2 kpa - w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających: 1) usunięcie naruszenia prawa lub 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia. Sąd uznaje ten zarzut za chyby, ponieważ obowiązek informacyjny wynikający z art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o monitorowaniu paliw polegający na umieszczeniu informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu wymaga umieszczenia tej informacji na terenie placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych - przez przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w tym zakresie. Jest to obowiązek informacyjny przedumowny. Charakter przed umowny tego obowiązku polega na tym, że jest on skuteczny przed zawarciem umowy z konsumentem. Nie ulega wątpliwości, że w salonie sprzedaży pojazdów silnikowych prowadzona jest sprzedaż tych pojazdów. Obowiązek ten jest ograniczony w czasie do momentu zawarcia umowy z konsumentem. Strona tego obowiązku przed zawarciem umowy z konsumentami nie realizowała, dlatego też nie jest możliwe spełnienie celów dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna czyli celów odnoszących się do ochrony konsumentów po zawarciu umowy sprzedaży z konsumentami.”

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia także, że sankcja wskazana w art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest administracyjną karą pieniężną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego, czyli jest wymierzana na skutek zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że z materiału dowodowego rozpatrywanej sprawy wynika, że zaistniał stan niezgodny z przepisem art. 9ca ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Jednocześnie niewątpliwym jest, że w ustalonym stanie faktycznym ziściła się przesłanka zastosowania sankcji z art. 35a pkt 11 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Niedopełnienie powyższego obowiązku skutkuje nałożeniem kary pieniężnej w wysokości 5 000,00 zł. Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jak już wspomniano nie przewiduje żadnych okoliczności znoszących obowiązek nałożenia przez właściwy organ kary, o której wyżej mowa, czy też jej miarkowania. W tej kwestii wypowiedział się również Wojewódzki Sąd Administracyjny w innej sprawie z zakresu przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w wyroku: V SA/Wa 2156/24 z 11 grudnia 2024 r. wskazując, że: „Zgodnie z art. 35c ust. 1 ustawy o monitorowaniu paliw - wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 1-3, 6, 8 i 11-14, wynosi 5000 zł. Zgodnie z art. 35a pkt 11 tej ustawy karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 9ca ust. 1-3. Na spółkę została nałożona kara pieniężna za naruszenie art. 9ca ust. 2 pkt 3 ww. ustawy, co skutkowało nałożeniem kary pieniężnej w wysokości 5.000 zł. Zatem na Skarżącego została nałożona kara pieniężna, której wysokość nie podlega miarkowaniu, kara ta została określona przez ustawodawcę w sposób sztywny i nie przewiduje swobody organu administracji publicznej co do wymiaru administracyjnej kary pieniężnej. Dlatego też art. 189 d kpa, który określa przesłanki wymiaru kary, gdy nie zostały one określone w ustawie szczególnej, nie będzie miał w tym przypadku zastosowania. Sąd podkreśla, że jest to stanowisko podzielane w orzecznictwie (p. np. wyrok NSA z 24 marca 2023 r., sygn. akt II GSK 82/21; dostępny na stronie; www.orzeczenia.nsa.gov.pl). Odnosząc się natomiast do zarzutu naruszenia art. 189 f § 1 k.p.a. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy w sprawie waga naruszenia prawa jest

znikoma, a strona zaprzestała naruszenia prawa. Organy nie kwestionowały, że Skarżący zaprzestał naruszenia prawa, choć zrobił to dopiero po wskazaniu naruszenia w trakcie kontroli, lecz poza tym w ocenie organów nie doszło do znikomości wagi naruszenia prawa. Sąd podziela tutaj ocenę organów w tym zakresie prawidłowo umotywowaną w zaskarżonej decyzji. Przede wszystkim trafnie wskazano, że Skarżący jest przedsiębiorcą zajmującym się od wielu lat sprzedażą pojazdów silnikowych a w związku z tym powinien znać i realizować nałożone na niego obowiązki prawne (naruszenie dotyczy obowiązku informacyjnego mającego wpływ na wybór oraz prawidłowe i bezpieczne użytkowanie pojazdów). W tym zakresie twierdzenie o należyтым informowaniu klientów, nie ma znaczenia dla sprawy. Udostępnienie wymaganej informacji określonej w art. 9ca ust. 2 pkt 3 ustawy o monitorowaniu paliw jest całkowicie zależne od podjęcia działań przez stronę.”

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu, okoliczności wskazane w treści odwołania strony, nie stanowią przesłanek do stwierdzenia nieważności lub uchylenia zaskarżonej decyzji Wielkopolskiego WIIH (sygnatura D/KO.NR.8361.98.2024) z 21 lutego 2025 r.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo - administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572).
5. Zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
  - 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
  - 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
  - 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.
6. Niniejsze pismo nie podlega doręczeniu w trybie art. 4 i 5 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045), w związku z art. 147 ust. 5 tej ustawy”.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, ze zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

*Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej*

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

- 1) [xxxxxx]
- 2) Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
- 3) a/a